

[Wilhelm]

strering og gør det fortsat i strid med de udtalelser, der kom fra regeringen i 1968.

Politiets efterretningstjeneste, som dette forslag drejer sig om, er ikke tilsvarende blevet underkastet nogen undersøgelse; den skulle jo kontrolleres af Wambergudvalget, som ikke har nogen tilbagemeldingspligt el. lign. Men det siger sig selv, at hvis man virkelig havde overholdt det, som jeg netop læste op, om, at der ikke kunne blive tale om registrering af personer, medmindre de samtidig blev sigtet for ulovlig virksomhed, ville det kartotek højst bestå af 2 eller 3 kort, for flere har der ikke været, og det behøver man ikke et 4 eller 5 mands udvalg til at sidde og kigge efter. Så også her er der selvfølgelig tale om, at man bildte folk noget ind, som ikke er effektueret.

Vi har ikke nogen sinde kunnet få nogen tal på disse ting, men hver gang kan ministeren stille sig op og sige: antallet er blevet kraftigt reduceret, siden Wambergudvalget er blevet nedsat i 1964, men hvad tallet er i dag, kan vi ikke få oplyst. Vi har heller ikke kunnet få at vide – og det er bekræftet så sent som for 1 måned siden – i folketingets retsudvalg, hvad der er de gældende instrukser for politiets efterretningstjeneste i dag med hensyn til personregistrering. Det vil man ikke oplyse, og så har man altså dette her få-menneskers-udvalg, som alle skal have den blinde tillid til.

Det er klart, hvad Wambergudvalgets funktion er, og det er også blevet klart i dag ved den misbrug, man gør af det udvalg derved, at man simpelt hen bruger det til at skabe en tryghedsfølelse, som der ikke er nogen som helst reel baggrund for.

VS vil ikke bidrage til denne falske tryghed, og det betyder, at vi, når der reelt kommer en afstemning om Wambergudvalget, som der her er tale om, ikke vil stemme på en sådan måde, at vi blåstempler det udvalg.

Dette forslag fra CD har man været nødt til at lave, fordi hr. Erhard Jakobsen, da talen løb af med ham, i sin 28. sætning dengang kom til at sige, at det ville man lige komme med et forslag om at nedlægge. Vi kan se af bemærkningerne, at man har haft svært ved det, for det er jo det rene sludder, der står dér, det har ikke spor med kommissionsdomstolens beretning eller noget andet at gøre.

Men CDs forslag er jo klart og tydeligt i sin hensigt og i sine bemærkninger, nemlig at man vil give politiets efterretningstjeneste endnu friere hænder, end det har med dette udvalg, hvorom vi ikke kan få tallene, ikke engang kan få instrukserne, ikke kan få noget som helst. Derfor vil vi selvfølgelig heller ikke stemme for CDs forslag, men specielt på grund af de bemærkninger og hensigter, der fremgår af bemærkningerne til forslaget. Vi vil altså undlade at stemme til dette forslag.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg skal ikke bruge megen tid til at takke for tilslutningen – den er også hurtigt overset – men jeg vil gerne takke flere partier for en meget saglig og afdæmpet holdning til forslaget, som giver håb om, at vi i udvalget kan få en god diskussion om, hvorledes disse ting eventuelt kunne reguleres.

Jeg vil heller ikke gå meget ind i en debat med de ordførere, der har stillet sig kritisk til forslaget, de fremkom med nogenlunde de argumenter, jeg havde ventet – dette er ikke nogen kritik af ordførerne – men det er klart, det er den debat, der har kørt meget længe. Jeg skal derfor bare ganske kort præcisere, hvorfor vi har fremsat dette forslag, og hvad vores baggrund er.

Det er sådan, at vi i den borgerlige og i den militære straffelov har en hel række bestemmelser, der tilsigter at værne imod og straffe for forbrydelser, der er rettet mod statens selvstændighed og sikkerhed, samt forbrydelser rettet mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder. Selv om disse også har til formål at forebygge anslag rettet mod statens sikkerhed og de øverste statsmyndigheder, er det dog først og fremmest bestemmelser, der tilsigter at straffe allerede begåede forbrydelser. Men er disse forbrydelser allerede begået, eller har de været forsøgt, ja, så er skaden jo sket. Derfor må man nødvendigvis, hvis man effektivt vil forebygge anslag rettet mod statsmagtens indre eller ydre sikkerhed, kunne disponere over en efterretningstjeneste, der effektivt – og jeg understreger ordet effektivt – kan holde øje med, hvor og hvornår en lovlig politisk virksomhed går over til at antage karakter af ulovlig politisk undergravende virksomhed eller direkte 5. kolonne virksomhed.